

Projekt z dnia 1.12.2017 r.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI MORSKIEJ I ŻEGLUGI
ŚRÓDLĄDOWEJ¹⁾**

z dnia 2017 r.

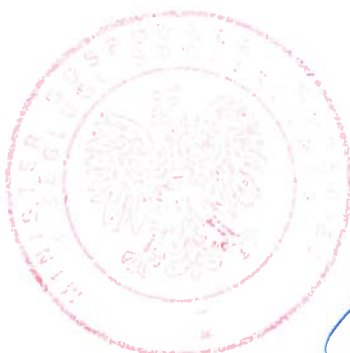
uchylające zarządzenie w sprawie ustalenia granicy terytorialnej morskiego portu rybackiego w Świnoujściu-Karsiborze

Na podstawie art. 45 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2205) zarządza się, co następuje:

§ 1. Traci moc zarządzenie Ministra Żeglugi z dnia 2 lutego 1966 r. w sprawie ustalenia granicy terytorialnej morskiego portu rybackiego w Świnoujściu-Karsiborze (M.P. poz. 45).

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER
GOSPODARKI MORSKIEJ
I ŻEGLUGI ŚRÓDLĄDOWEJ**

MINISTER
GOSPODARKI MORSKIEJ
I ŻEGLUGI ŚRÓDLĄDOWEJ

Marek Gróbarczyk

Za zgodność pod względem prawnym,
legislacyjnym i redakcyjnym

wz. Dyrektora
Departamentu Prawnego

NACZELNIK WYDZIAŁU

Adam Krukowski

6/12/17

DYREKTOR
Departamentu Gospodarki Morskiej

Katarzyna Kozłowska

¹⁾ Minister Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej kieruje działami administracji rządowej – gospodarka morską i rybołówstwo na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 i 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej (Dz. U. poz. 1909 i 2091).

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej uchylający zarządzenie w sprawie ustalenia granicy terytorialnej morskiego portu rybackiego w Świnoujściu-Karsiborze, zwany dalej „projektem rozporządzenia”, wypełnia upoważnienie zawarte w art. 45 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2205) zwanej dalej „ustawą”.

Aktualna granica portu morskiego w Świnoujściu-Karsiborze określona została zarządzeniem Ministra Żeglugi z dnia 2 lutego 1966 r. w sprawie ustalenia granicy terytorialnej morskiego portu rybackiego w Świnoujściu-Karsiborze (M.P. poz. 45).

Rozporządzenie uchyli wyżej wymieniony akt prawny.

Obecna granica terytorialna portu morskiego w Świnoujściu-Karsiborze nie odpowiada potrzebom rozwojowym tego obszaru.

Za zniesieniem granicy terytorialnej morskiego portu rybackiego w Świnoujściu-Karsiborze przemawia wielkość zajmowanego przez niego obszaru oraz aktualna funkcja (zaplecze lądowe turystyki morskiej, przystań jachtowa oraz niewielka funkcja rybacka), którą uważa za niewłaściwą dla statusu portu morskiego. Obecnie port wykorzystywany jest jedynie przez jednostki sportowo – rekreacyjne i cumuje tam przeważnie jeden większy jacht oraz kilka kajaków, które wykorzystywane są do celów komercyjnych. Właściciele innych jednostek poszukują miejsca do ich postoju poza granicami portu – dotyczy to w szczególności osób prowadzących działalność rybacką.

W związku z rozpoczętym, na wniosek Gminy Miasta Świnoujście, procesem określania granicy przystani morskiej (komunalnej) w Świnoujściu-Karsiborze, włączając w te granice część obszaru objętego granicą terytorialną morskiego portu rybackiego w Świnoujściu-Karsiborze, Dyrektor Urzędu Morskiego w Szczecinie zwrócił się do ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej z wnioskiem o rozważenie możliwości zniesienia granicy terytorialnej morskiego portu rybackiego w Świnoujściu-Karsiborze.

Mając na uwadze powyższe należy uznać za zbędne jednoczesne istnienie dwóch struktur organizacyjnych, tj. istniejącego morskiego portu rybackiego oraz nowej przystani

komunalnej, a ujęcie w ramach tworzonej przystani morskiej obszaru dotychczasowego portu morskiego za racjonalne i właściwe.

Jednolita struktura przestrzenna i formalno-prawna przystani morskiej pozwoli na racjonalne wykorzystanie i uporządkowanie terenów przywodnych oraz zaspokojenie zgłaszanych potrzeb w zakresie stworzenia w okolicy zaplecza turystyki morskiej, żeglarstwa, sportów wodnych oraz jednocześnie dla działalności rybackiej. Ten sposób zagospodarowania terenu nie wymaga rozbudowanego zaplecza składowego, rozbudowanej infrastruktury przeładunkowej i komunikacyjnej. Niewielka liczba, rodzaj i wielkość jednostek pływających, które będą mogły korzystać z nabrzeży, warunkuje status tego obszaru jako przystani morskiej.

Dyrektor Urzędu Morskiego w Szczecinie poinformował o przygotowaniu projektu zarządzenia, które określi granicę przystani morskiej w Świnoujściu – Karsiborze, jak również zmieni zarządzenie w sprawie określenia akwenów portowych oraz ogólnodostępnych obiektów, urządzeń i instalacji wchodzących w skład infrastruktury portowej. Poinformował również o podpisaniu porozumienia między Dyrektorem Urzędu Morskiego w Szczecinie a Gminą Miasta Świnoujście, ustalającego warunki i zobowiązania umożliwiające określenie granic przystani morskiej w Świnoujściu-Karsiborze.

Dyrektor Urzędu Morskiego w Szczecinie określi, na podstawie art. 45 ust. 2. ustawy, w drodze zarządzenia granice przystani morskiej w Świnoujściu-Karsiborze.

Zgodnie z art. 69 ustawy, wymienione w projekcie rozporządzenia zarządzenie Ministra Żeglugi jest obowiązujące do czasu zmiany/określenia nowych granic portu w Świnoujściu-Karsiborze przez ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej.

W obecnie obowiązującym stanie prawnym kwestię określania granic portów morskich reguluje art. 45 ustawy. Przepis ten reguluje wyłącznie sytuację określenia przez ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej granicy portu morskiego od strony morza oraz jego red i – po zasięgnięciu opinii właściwych rad gmin – granicy portu morskiego od strony lądu. Nie istnieją przepisy odnoszące się stricte do sytuacji zniesienia granic portu morskiego.

Jednakże, wykładnia celowościowa art. 45 ustawy, mająca na względzie całokształt rozwiązań wprowadzonych ustawą o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej, których zadaniem jest zapewnienie możliwości efektywnego działania organów publicznych odpowiedzialnych za zarządzanie na obszarach określonych

przedmiotową ustawą, prowadzi do wniosku, iż możliwe jest zniesienie granic portu morskiego. Przede wszystkim dotyczyć powinno to sytuacji, w której dalsze istnienie ustanowionego obszaru portowego jest bezprzedmiotowe i prowadzi do istnienia swego rodzaju fikcji prawnej.

Przede wszystkim należy zaznaczyć, iż do rozporządzeń podobnie jak do innych aktów prawnych, odnosi się zasada, iż podmiot który uzyskał kompetencję do stanowienia aktu normatywnego jest upoważniony do jego uchylecia. Tym samym upoważnienie do derogacji jest konsekwencją normy kompetencyjnej uprawniającej do stanowienia danego aktu.

W stanie prawnym obowiązującym w roku 1966 regulowanym dekretem z dnia 2 lutego 1955 r. o terenowych organach administracji morskiej (Dz. U. poz. 35, z późn. zm.), granice terytorialne portów morskich ustalał Minister Żeglugi w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami. Ówczesny ustawodawca nie wskazał jakiego rodzaju akt prawny powinien być wydany w celu określenia granic. Zapewne z tego powodu, bazując na stosowanej wtedy praktyce, zwanej przez doktrynę „prawem powielaczowym”, uregulowano przedmiotową kwestię w formie zarządzenia, tj. aktu nie będącego aktem prawa powszechnie obowiązującego. Niemniej jednak, odwołując się do analogii w stosowaniu przepisów, nie stanowi to przeszkody dla wydania rozporządzenia derogującego.

Projektowane rozporządzenie nie podlega notyfikacji, w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projektowane rozporządzenie nie wymaga przedłożenia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia, o których mowa w § 39 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 i 1204).

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projektowane rozporządzenie zostało udostępnione na stronach urzędowego informatora teleinformatycznego - Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dniem przekazania go do uzgodnień międzyresortowych. Stosownie do postanowień § 52 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów

projektowane rozporządzenie zostało zamieszczone w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji z dniem skierowania do uzgodnień międzyresortowych i konsultacji publicznych.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.